

Ἐγίνωσκον ὅτι ὁ φίλος μου ἦτο εὐγενῆς ψυχῆ, πλὴν τὴν στιγμήν ἐκείνην μοι ἐφάνη μέγας. Ὑπάρχουσιν ἀγῶνες τινὲς ἐσωτερικοὶ, ἀγῶνες φοβεροὶ καὶ λυσσαλέοι, οἵτινες οὐδὲ διὰ κηρύκων ἀγγέλλονται, οὐδὲ ὑπὸ πληθὺς θεατῶν περικυκλοῦνται, ἀγῶνες ἄφωνοι, ἀθόρυβοι, ἀλλ' ἐπίμονοι καὶ τρομακτικοὶ, ἀγῶνες τοῦ πνεύματος πρὸς τὴν σάρκα, ἀγῶνες τοῦ καθήκοντος πρὸς τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις, ἀγῶνες τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν διαφθοράν, οἵτινες ἄγνωστοι καὶ ἀνεξερεύνητοι ὡς ἡ πάλη τῶν στοιχείων εἰς τὰς ὑπερβορείους χώρας, καταπονοῦσι καὶ τὸν ῥωμαλεώτερον παλαίστην. Ὁ νικητὴς ἐν αὐτοῖς δὲν ἀποσύρεται τῆς παλαίστρας θορυβῶδῶς ἐπευφημούμενος, δὲν ἀκούει διασαλπίζομενον τὸ ὄνομά του μέχρι τῶν περάτων, δὲν ἀποκομίζει πολύτιμον γέρας, ἀλλ' ὀλιγαρκῆς καὶ μετριόφρων, ἀρκεῖται, ὡς ὁ ἀρχαῖος Ὀλυμπιονίκης εἰς τὸν γυμνὸν θαλὸν τῆς ἐλαίας, εἰς τὴν ἤρεμὸν τῆς ἰδίας συνειδήσεως ἐπιδοκιμασίαν. Ὁ φίλος μου ἦτο εἷς τῶν νικητῶν τούτων.

— Κουτὲ, τῷ εἶπον, κουτέ!

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠῤῥισκον ἄλλην πρόχειρον φράσιν, τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὸν ἠσπάσθη.

Καστελλαμάρε, Ἰανουάριος 1879.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΝΙΝΟΣ.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΕΤΤΑ

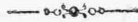
εἰς τὸ δικαστήριον.

Θὰ σώσῃ τις τὴν βασιλίссαν;

Ὁ κ. Umberto de Saint-Amand, ἕστις ἔχει ἤδη δημοσιεύσει πλεῖστα συγγράμματα ἐμβριθῶν καὶ λίαν ἐνδιαφερουσῶν μελετῶν περὶ τῶν γυναικῶν τοῦ Κεραμεικοῦ, μέλλει νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν ἱστορικῶν εἰκόνων διὰ τῆς μᾶλλον συγ-

κινούσης πάντας ἐξ ὅλων τῆς ἐπιγραφομένης: «Τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Μαρίας Ἀντωνέττας». Εἶνε δὲ ἡ εἰκὼν αὕτη θλιβερά διὰ τὸ μακρὸν μαρτύριόν της, ὅπερ ἄρχεται ἐκ τοῦ δικαστηρίου καὶ καταλήγει εἰς τὸ ἰκρίωμα ἐκ τῆς εἰρκτῆς, ὅπου ἐκείνη, ἥτις ὑπῆρξεν ἐν τῷ βίῳ της ὁ μᾶλλον ἀκτινοβολῶν ἀστὴρ τῆς φαεινοτέρας εὐρωπαϊκῆς αὐλῆς, ἀγωνίζεται ἐπὶ ἐβδομήκοντα ἕξ ἡμέρας μεταξὺ τεσσάρων γυμνῶν τοίχων, καθύγρων καὶ παγερῶν, ἄνευ πυρὸς, ἄνευ φωτὸς, ἄνευ ἐνδυμασίας, ἄνευ ῥινομάκτρου, ἄνευ ἄλλων ἐπίπλων εἰμὴ δύο καθεκλῶν ἐκ καλάμου, μιᾶς ἀθλίας τραπέζης καὶ μιᾶς κανναβίνου στρωμνῆς, ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον φρουρὰν δύο χωροφυλάκων, χωριζομένων αὐτῆς διὰ τινος παραπετάσματος, καταδικασθεῖσα δὲ καθ' ἣν ἡμέραν ἐβάδισε πρὸς τὴν λαιμητόμον ν' ἀλλάξῃ χιτῶνα ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις εἶχεν αὐστηρὰν διαταγὴν νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃ οὐδὲ μίαν μόνην στιγμὴν. Ποία ἀληθῶς ἐκ λίθου καρδία δὲν ἤθελε συγκινηθῆ εἰς τὸ θέαμα τῶν ὑπερτάτων τούτων βασάνων;

Α.

Ο ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΣ

*Ἦτο κυριακὴ περὶ τὴν πέμπτην τῆς ἐσπέρας, καὶ ὁ καιρὸς ἦν ὠραιότατος. Ὁ στρατὸν εἶχε σχεδὸν κενωθῆ διότι οἱ πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν εἶχον ἐξέλθει εἰς διασκέδασιν ἐν τῇ πόλει· οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες, τινὲς μὲν ἐν τοῖς ὑπνωτηρίοις ἐνδύομενοι, τινὲς δὲ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ στρατῶνος προσμένοντες, ἦσαν ἔτοιμοι ἵνα ἀπέλθωσι καὶ οὗτοι. Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νεοσυλλέκτων, οἵτινες εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸ δύο μόλις ἡμερῶν, τινὲς μὲν εἶχον ἀπέλθει, τινὲς δὲ ἀπῆρχοντο, ἀνά ἕξ, ἀνά ὀκτώ, ἀνά δέκα, σοβαροί,